

PARTS:

Apel·lant : Srs. JPE i CRG

Procurador : Sr. ACR

Advocat : Sra. LLA

Apel·lat : Sr. FFG

Procurador : Sra. EAM

Advocat : Sr. EGD

SENTÈNCIA 004-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Vincent ANIÈRE

Sr. Carles CRUZ MORATONES

Andorra la Vella, el 16 de gener de 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **7000031/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 27.2.19, el Tribunal de Batlles va dictar sentència i va decidir :

“Desestimar íntegrament la demanda formulada pels Srs. JPE i CRG contra el Sr. FFG, havent d'absoldre consegüentment a aquest darrer de les pretensions que contra ell s'hi contenen, tot imposant a la part agent el pagament de les costes processals causades, segons allò previst al darrer Fonament de dret de la present decisió.”

Segon.- Contra l'esmentada sentència la representació processal dels Srs. JPE i CRG va interposar recurs d'apel·lació, i en virtut dels arguments exposats en el seu escrit de conclusions de data 20.6.19 demana la revocació de la resolució d'instància en el sentit exposat en el seu escrit i la imposició de les costes processals a l'adversa amb expressa inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador

Tercer.- En data 11.7.19, la representació processal del Sr. FFG formulà el corresponent escrit de contesta a les conclusions, mitjançant el qual sol·licita la desestimació de les peticions de l'adversa i la condemna al pagament de la totalitat de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, a la part recurrent.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La qüestió litigiosa que es objecte de debat en aquest procés consisteix en determinar si la part demandada, titular del C., ha de respondre pels danys que va patir una caravana dels agents, amb motiu de l'incendi produït el 6 de maig de 2014 en aquell establiment, on el vehicle estava estacionat, concretament a la parcel·la núm. 64. Com més endavant s'examinarà amb detall, l'incendi es va originar en una altra caravana estacionada en una parcel·la veïna, la núm. 66, i es va estendre fins afectar la dels agents, entre d'altres.

La sentència apel·lada ha conclòs que l'acció exercitada pels agents s'inscriu en l'àmbit de la responsabilitat aquil·liana, encara que aquells també fan referència a la responsabilitat contractual, i, quan al fons, ha considerat que no s'havia demostrat en cap moment que la causa de l'incendi fos imputable al defenent, per la qual cosa ha desestimat íntegrament la demanda.

Segon.- És cert que la part agent ha mantingut un criteri canviant sobre la naturalesa de l'acció que exercita, ja que, com diu la sentència d'instància, en la demanda s'invoca la *Lex Aquilia*, mentre que, en la rèplica, s'afirma que s'està actuant la responsabilitat contractual del demandat.

Com ja s'ha exposat, la Batllia ha entès que es tracta d'un supòsit de responsabilitat aquil·liana, ja que el dany que es reclama no té el seu origen en un incompliment de les respectives obligacions contractuals, sinó que era imprevisible en el moment de formalitzar-se el contracte.

En aquesta instància, la part agent i apel·lant no discuteix frontalment aquest pronunciament de la sentència apel·lada, encara que insisteix en l'obligació que corresponia al titular del càmping de garantir la seguretat dels vehicles estacionats a l'establiment, argument que remet de nou a la responsabilitat contractual.

Tercer.- Sobre aquest extrem, s'han de confirmar les conclusions de la sentència apel·lada, ja que no existeix cap indicatiu que permeti imputar al demandat el dany que es reclama, de manera que no s'aprecia el necessari nexce causal entre l'actuació de l'apel·lat i el resultat lesiu que va patir l'agent. Al mateix temps, aquest extrem també obliga a descartar qualsevol incompliment contractual per part del defenent.

Les proves practicades en les actuacions són concloents sobre aquest punt. En primer lloc, l'informe del Servei de Policia (foli 141 de les actuacions) determina que l'inici del foc es va situar a la caravana que ocupava la parcel·la núm. 66, a l'interior de la qual hi ha indicis de que es va produir un curtcircuit. En el mateix sentit, l'informe dels Bombers (foli 113) confirma que l'origen de l'incendi es situava a l'esmentada caravana. Finalment, l'informe pericial (folis 143 i següents) aclareix que la causa del foc va ser inherent al contingut de la caravana de la parcel·la 66 i descarta l'existència d'un mal funcionament de la instal·lació elèctrica del càmping.

Aquests elements acrediten de forma suficient que l'origen del sinistre es va situar en la caravana estacionada en la parcel·la veïna, i que, correlativament, no s'ha demostrat cap acció dolosa o culpable per part del titular del càmping que pugui comprometre la seva responsabilitat. En aquest mateix sentit, consta en les actuacions que la companyia asseguradora d'aquella caravana ja ha acceptat la responsabilitat pels

danys derivats d'aquest sinistre, i ha procedit a indemnitzar altres perjudicats, cosa que va determinar la conclusió del procés seguit per aquesta causa davant d'un Jutjat de Barcelona (folis 265-266).

En conseqüència, atesa la inexistència d'una responsabilitat merament objectiva, que pugui obligar el titular del càmping a indemnitzar els danys produïts als vehicles situats a l'interior de l'establiment, encara que aquests s'hagin originat per causa d'un tercer, procedeix desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència impugnada en els seus propis termes.

Quart.- La desestimació del recurs comporta la imposició a l'apel·lant de les costes causades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador, com resulta de la constitució de l'emperador Zenó (Codi 7, 51, 5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposen els Srs. JPE i CRG contra la sentència dictada el 27 de febrer de 2019 per la Secció Civil del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- Imposar als apel·lants els pagament de les costes causades en aquesta instància.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-